

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

7 oktober 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, en tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een voorzitter van de raad van bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel, de werking ervan en de inbreng van de gewesten

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de oprichting van 'Flanders Investment and Trade'

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de communicatiestrategieën van de huidige Dienst Investeren Vlaanderen en het toekomstige Flanders Investment & Trade

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de opvolging van de mensenrechtensituatie in Mexico

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over haar voorstel voor publiek-private samenwerking inzake exportbeleid en -advies

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Dinsdag 7 oktober 2003

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.20 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering, en tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Loones tot de heer Somers, minister-president van de Vlaamse regering, en tot de heer Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking.

Minister Sannen zal ook in naam van de minister-president antwoorden.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u bent de derde minister die bevoegd is voor dit onderwerp. De vorige ministers waren begeesterd door hun project, en ik veronderstel dat u dat ook bent.

Vlaanderen koestert al heel lang de ambitie om een rol te spelen op internationaal vlak. We zijn een genereus landsdeel, wat er van buitenaf ook wordt beweerd. We zijn sinds generaties bekend om ons "tiers-mondisme", onze openheid. Het was dan ook niet te verwonderen dat in het regeerakkoord de bevoegdheid ontwikkelingssamenwerking werd ingeschreven. Ik citeer uit pagina 21 van dat akkoord : '...om bevoegd te worden in veel bredere zin dan vroeger over ontwikkelingssamenwerking. Het omvat de overheveling van het federale niveau naar de gemeenschappen en gewesten van

de financiële middelen die de federale overheid besteedt aan ontwikkelingssamenwerking die in het verlengde van de bevoegdheden van de gemeenschappen en gewesten ligt.'

Uit het regeerakkoord zijn de onderhandelingen over het institutionele luik van de Lambermontakkoorden gevloeid. Tot grote vreugde van zeer velen hebben we de bevoegdheid binnengehaald. Deze bevoegdheid is niet plots uit de lucht komen vallen omdat de PS dat wilde. We weten dat vooral die partij haar zin heeft doorgedrukt bij de invulling van de Lambermontakkoorden. Neen, het was de wens van het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering en heel Vlaanderen.

Helaas zijn we nu in een sukkelstraatje beland. Er zijn al verschillende interpellaties over deze aangelegenheid gehouden. Er is de zeer stellige verklaring van voormalig minister Anciaux dat dit dossier in een zandbak is beland. Ik citeer uit zijn antwoord op mijn interpellatie van 25 april 2002 : 'We moeten uitvoeren wat in de bijzondere wet staat. De keuze voor de parallelle bevoegdheden maakt daar geen deel van uit. De visie ligt vast in de bijzondere wet. Ik zal er alles aan doen om die binnen de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement te doen aanvaarden.'

De volgende minister die bevoegd was voor ontwikkelingssamenwerking, mevrouw Vogels, heeft dat in eerste instantie herhaald, maar werd afgeremd door de werkgroep die geen resultaat boekte. Het was de bedoeling om tegen het begin van dit jaar een aantal bevoegdheden vast te leggen en mevrouw Vogels speelde daar op in met de 'nota Vogels'. Daarin werd gesteld welke bevoegdheden er exclusief naar Vlaanderen zouden worden gehaald.

Het was toen al duidelijk dat de streefdatum voor het afwerken van de werkzaamheden van de werkgroep niet zou worden gehaald. Een nieuwe streef-

Loones

datum werd het federale regeerakkoord. De meerderheid en de N-VA hebben in voorbereiding daarvan op 13 maart 2003 een met redenen omklede motie ingediend. Daarin wordt de Vlaamse regering gevraagd te waken over een loyale uitvoering van artikel 6 ter van de bijzondere wet waardoor delen van de ontwikkelingssamenwerking vanaf 1 januari 2004 worden overgeheveld, in zoverre ze betrekking hebben op de gemeenschaps- en gewestbevoegdheden, en in uitvoering van de doelstellingen van het Vlaams regeerakkoord. Er wordt gevraagd dat Vlaanderen daarbij een trekkersrol zou spelen.

Op het federale niveau wordt ondertussen ernstig van het eerdere akkoord afgeweken. De zaak is naar het forum verwezen, zonder specifieke verbintenissen of tijdpad. Van de nieuwe federale minister van Ontwikkelingssamenwerking, de heer Verwilghen, vernemen we dat dit zeker zijn grootste zorg niet is.

Mijnheer de minister, daarom wil ik uw standpunt kennen. Welke stappen heeft de Vlaamse regering gezet sinds de goedkeuring van de hogergenoemde motie door het Vlaams Parlement op 26 maart, om de trekkersrol te vervullen bij de uitvoering van artikel 6 ter van de bijzondere wet ? Hoe staat de Vlaamse regering tegenover het uitblijven van een concrete oplossing voor de overheveling van ontwikkelingssamenwerking in het recente federale regeerakkoord ? Welke onderdelen van ontwikkelingssamenwerking moeten er minimaal tijdens het te organiseren forum voor de Vlaamse regering exclusief Vlaams worden ?

Uw voorganger, mevrouw Vogels, had een aantal bevoegdheden waar de gemeenten op konden inspelen. Ik kan me niet voorstellen dat er sindsdien geen minimaal exclusief programma naar voren is gebracht. Vreest de Vlaamse regering niet dat in de schoot van dit forum tussen de deelstaten en de federale overheid, er opnieuw toegevingen zullen moeten worden gedaan ? We willen uiteraard dat het vroegere akkoord loyaal wordt uitgevoerd zonder dat er opnieuw moet worden onderhandeld.

Ik vraag me tevens af op welke wijze de overheveling van de exclusieve bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking tegen 1 januari 2004 nog kan worden geregeld.

Ondertussen blijft dit dossier aanslepen. Naar aanleiding van het regeringsbezoek aan Kongo hebben we in de pers kunnen lezen dat de federale rege-

ring meer middelen zal uittrekken voor hulp aan het plaatselijk onderwijs en aan de plaatselijke gezondheidszorg. Dit zijn echter Vlaamse bevoegdheden. Wij vinden het uiteraard niet erg dat de federale regering meer middelen wil uittrekken, maar ze moet wel beseffen dat deze middelen op termijn naar het Vlaams niveau moeten worden overgeheveld. Op die manier zouden we het beschikbare budget zelfs kunnen uitbreiden.

Onze voornaamste bekommernissen in verband met ontwikkelingssamenwerking betreffen uiteraard het Zuiden. We zijn er evenwel van overtuigd dat Vlaanderen beter in staat is om hulp te bieden dan het bestaande federale systeem. Dit is geen theoretische bevoegdheidskwestie, het gaat hier om een inhoudelijke kwestie. Vlaanderen zou de ontwikkelingssamenwerking meer en royaler impulsen kunnen geven dan de Belgische staat momenteel doet.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, ik ben het volledig eens met de heer Loones dat met betrekking tot de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking de voorbije twee jaar weinig vooruitgang is geboekt.

Om het Lambermontakkoord en de bijzondere wet van juli 2001 uit te voeren, heeft de Vlaamse overheid een werkgroep opgericht. Deze werkgroep, waar ik trouwens deel van uitmaak, heeft de taak gekregen een lijst van de over te hevelen bevoegdheden op te stellen. Aangezien de betrokken partijen, in het bijzonder de regeringspartijen, er niet in zijn geslaagd hierover een consensus te bereiken, heeft deze werkgroep haar werkzaamheden nooit afgerond.

De Vlaamse regering is er evenmin in geslaagd een dergelijke lijst op te stellen. Uiteindelijk is de hele kwestie naar het federale niveau doorgeschoven. In het federale regeerakkoord staat dat de overheveling tijdens het forum zal worden behandeld. Daar wordt evenwel geen datum op geplakt.

Voor mij is het duidelijk waarom dit dossier zoveel vertraging heeft opgelopen. Met uitzondering van Spirit, hebben de regeringspartijen eigenlijk geen zin meer om deze regionalisering door te voeren. Dit lijkt me de voornaamste reden waarom alles zo traag verloopt en waarom allerlei verdragingsmanoeuvres zijn uitgevoerd.

Persoonlijk is het me om het even op welk niveau de ontwikkelingssamenwerking gestalte krijgt.

Hostekint

Voor mijn part wordt dit beleid op provinciaal of op gemeentelijk vlak gevoerd. Het belangrijkste is dat we in voldoende middelen voorzien, dat we die middelen efficiënt aanwenden, dat een maximale samenwerking tussen alle betrokken bestuursniveaus totstandkomt en dat de partners in het Zuiden maximale inspraak krijgen.

Vlaanderen voert al enkele jaren een eigen ontwikkelingsbeleid. We beschikken daarvoor slechts over bescheiden middelen. In totaal gaat het nog niet eens om 1 miljard frank. Desondanks zijn we erin geslaagd om de ontwikkelingssamenwerking op niet zo onaardige manier te laten verlopen.

Onze projecten zijn kleinschalig en in een aantal concentratielanden gelokaliseerd. Het voornaamste concentratieland is nog steeds Zuid-Afrika. Recent zijn ook Mozambique en Marokko aan de lijst toegevoegd.

Op het federale niveau gaat het steeds beter met de ontwikkelingssamenwerking. Er is jarenlang kritiek geweest op dit beleid. Iedereen herinnert zich allicht nog de wantoestanden waarmee we in de jaren tachtig zijn geconfronteerd. Tijdens de vorige legislatuur is het budget evenwel gevoelig gestegen. Bovendien staat in het huidige regeerakkoord expliciet te lezen dat tegen het jaar 2010 0,7 procent van het BBP aan ontwikkelingssamenwerking zal worden besteed. De voormalige staatssecretaris, die steeds aan de minister van Buitenlandse Zaken of aan de premier was toegevoegd, is in deze federale regering door een volwaardig minister vervangen. Het aantal concentratielanden zal van 25 tot 18 worden gereduceerd.

Indien we een discussie over de ontwikkelingssamenwerking willen voeren, moeten we hier rekening mee houden. We mogen ons niet beperken tot de vaststelling dat Vlaanderen het goed doet. De voorbije jaren is de situatie op het federale niveau ook verbeterd.

Ik zou hier dan ook diametraal tegen de mening van de heer Loones willen ingaan. Ik pleit voor parallelle bevoegdheden. Ik vind dat elk bestuursniveau zijn bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking ten volle moet kunnen uitoefenen.

Bovendien ben ik ervan overtuigd dat een regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking tot een versnippering van het beleid en van de beschikbare middelen zal leiden. Het spreekt vanzelf dat dit het Zuiden niet ten goede zou komen. Mijns inziens

moeten de verschillende bestuursniveaus tot een maximale samenwerking komen en in dit verband de nodige samenwerkingsakkoorden afsluiten. Dit is het standpunt van de sp.a.

Zoals ik daarnet al heb gezegd, is dit niet het standpunt van Spirit. Spirit en sp.a vormen een kartel, wat betekent dat elke partij haar eigenheid behoudt. Het gaat hier om het standpunt dat de sp.a in de Vlaamse werkgroep heeft verdedigd.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mijnheer de voorzitter, dit is niet de eerste interpellatie over dit onderwerp. Ik vind het een eigenaardig dossier : telkens als een nieuwe minister deze bevoegdheid overneemt, verandert het standpunt van de Vlaamse regering. Het standpunt van minister Sannen hebben we tot op heden trouwens nog niet gehoord.

Fundamenteel gaat het hier om het Zuiden. Indien we een efficiënt beleid willen voeren, moet dit element steeds centraal staan. Ik ben het eens met de analyse van de heer Loones. Ik herinner me evenwel dat we zijn recentste motie hieromtrent niet hebben goedgekeurd. Dit zou namelijk enigszins hypocriet zijn.

Het standpunt van de Vlaamse regering verandert samen met de minister die de bevoegdheid voor Ontwikkelingssamenwerking krijgt. In haar antwoord op de vorige interpellatie van de heer Loones over dit onderwerp heeft minister Vogels uitdrukkelijk toegegeven dat de Vlaamse regering het over dit dossier niet meer eens is. Het lijkt ons dan ook hypocriet om diezelfde Vlaamse regering door middel van een motie of van een resolutie de opdracht te geven om op dit vlak een voorttrekkersrol te spelen. De meerderheidspartijen hebben voor deze voorttrekkersrol gestemd. Wij hebben ons consequenter opgesteld en tegengestemd.

Ik vind dat dit verhaal al lang genoeg heeft geduurd. Iedereen moet eens een duidelijk standpunt innemen, zodat we hierover eindelijk een open, eerlijk parlementair debat kunnen voeren. Op die manier kunnen we het Zuiden misschien eens vertellen hoe we de noden daar willen aanpakken.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, als vertegenwoordigers van het Vlaamse volk is het onze taak de belangen van de mensen maximaal te verdedigen. Wat de ontwikkelingssamenwerking betreft, moeten we dan ook op een overheveling

Moreau

van de bevoegdheden aandringen. De gemaakte afspraken moeten worden nageleefd. Dit is het standpunt van de VLD. Mijn partij wil de overheveling van deze bevoegdheden naar het Vlaamse niveau.

De heer Hostekint heeft daarnet verwezen naar de mislukte poging van de werkgroep om een lijst van over te dragen bevoegdheden op te stellen. Ik vind het zeer jammer dat deze werkgroep niets heeft bereikt, want niemand is gediend met besprekingen die niets opleveren.

Ik zou er de heer Sarens overigens op willen wijzen dat wat ik hier zeg helemaal niet nieuw is. Ik herhaal hier het standpunt dat we al lang hebben ingenomen. De gemaakte afspraken moeten worden uitgevoerd. Wie het politieke gebeuren een beetje kent, weet dat er vaak een hele afstand ligt tussen het maken en het uitvoeren van een afspraak.

Ik zal de verantwoordelijken op het federale niveau aanspreken en hen meedelen wat hier is gezegd. Ik zal blijven aandringen op een snelle uitvoering van het akkoord. Dit dossier mag niet blijven aanslepen. Vlaanderen moet de afgesproken bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking krijgen.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mijnheer de voorzitter, uit onze studie van de Belgische kwestie blijkt dat de unitaire staat zich steeds stapsgewijs verdedigt en zich steeds elastisch probeert terug te trekken. Het is uiteraard haar bedoeling het verloren terrein later terug in te palmen. Hitler heeft die strategie destijds ook toegepast. Voor hem is het elastisch terugtrekken natuurlijk wel in Berlijn geëindigd. Ik herinner me die elastische terugtochten uit mijn kindertijd. Ik vond dat toen bijzonder amusant. De vraag is natuurlijk wat mensen zoal amusant vinden.

Sinds het ontstaan van de Vlaamse weerstand tegen de hegemonie van het Waals-Franse grootkapitaal heeft de Belgische staat een gelijkaardige manier van terugtrekken gehanteerd. Ooit was het verboden om Nederlands te spreken. Nu hebben we al een parlementje waar we debatten zonder inhoud kunnen voeren.

Ik zeg daarmee niet dat ik niet in het Vlaams Parlement geloof. Ik ben enkel van mening dat onze bevoegdheden zeer beperkt zijn.

Bepaalde departementen zijn archi-Belgisch. De PTT was daar vroeger een goed voorbeeld van. De ouderen onder ons zullen zich allicht nog herinneren hoe daar op een Belgische manier miljarden zijn verspild. Bovendien was de PTT een elitaire instelling die gedurende drie generaties in handen van de familie Anseele is gebleven.

De meeste specialisten zijn het erover eens dat de ontwikkelingshulp een ongelooflijk corrupte gelegenheid is. Deze sector is haast altijd in handen van een bepaalde soort ministers geweest. Deze ministers zijn erin geslaagd om de brave zwarten een staalfabriek te verkopen terwijl hun grond geen ijzererts bevat. Dergelijke wantoestanden hebben decennia lang aangesleept. Een aantal mensen, waaronder onze ruime voorraad prinsen en prinsessen, hebben zich daarmee goed geamuseerd via allerhande voorzitterschappen.

Het spreekt vanzelf dat dit dossier eigenlijk geen kernpunt van onze strijd uitmaakt. Wij willen een onafhankelijk Vlaanderen. Wij beschikken zelf over doorgewinterde specialisten in de ontwikkelingshulp. Zij zijn van mening dat de weerstand groot is omdat het nu eenmaal om een vette kluit gaat.

Hoewel België inzake ontwikkelingssamenwerking bepaald geen goede resultaten kan voorleggen, hebben we wel een federaal en zelfs een regionaal minister van Ontwikkelingssamenwerking. De Scandinaven en de Nederlanders doen het op dit vlak veel beter dan wij.

De ontwikkelingssamenwerking is lange tijd in handen geweest van Waalse fabrieken die zonder de uitvoer naar vooral Afrika niet langer zouden hebben bestaan. Dankzij de jonge generatie, die een stuk ernstiger is, zou deze situatie kunnen worden rechtgezet. De unitaire staat is altijd een "viezigheid" geweest. Indien we het daarover niet eens waren, zouden we hier niet zitten.

We evolueren in de goede richting. Vlaanderen staat zeer ver op het vlak van de landbouwresearch en beschikt over een moderne industrie. In sommige Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse landen zouden we prachtig werk kunnen leveren. Vlaanderen moet eindelijk eens de kans krijgen zijn zin te doen.

Verrijken

Hoewel ik geen profeet ben, voel ik de reactie al op ons afkomen. We zullen die kans niet krijgen. De Belgische staat zal het ons niet toelaten, omdat anders zou blijken dat Vlaanderen het weer eens heel wat beter doet dan Wallonië.

We moeten inspelen op de moderne mogelijkheden. Ik zal dit even toelichten aan de hand van een voorbeeld. Afrika heeft nooit degelijke spoorwegen gehad. Afrika zou in de toekomst evenwel goede luchtlijnen kunnen hebben. Het is mogelijk om in de economische ontwikkeling van die landen eens een stap over te slaan. Bepaalde moderne producten kunnen in Afrika worden ontwikkeld. Afrika beschikt tenslotte over prachtige grondstofreserves.

Vlaanderen heeft het al redelijk ver gebracht, maar het is nog steeds niet even onafhankelijk als Kongo. We vechten er natuurlijk ook minder voor. De Vlaamse industrie is ook niet op mijnbouw gebaseerd. De Vlaamse industrie is gegroeid uit een groot aantal kleine, familiale bedrijven. De Vlaamse economie is niet tot stand gekomen dankzij de mijnen in Centraal-Afrika en is dus niet gebaseerd op uitbuiting. Indien u dat beweert, zou u de waarheid voor het eerst geweld aandoen. Die mijnen waren in handen van het Belgische grootkapitaal.

De jonge landen in Afrika zijn een interessant terrein voor een jonge industrie. Dit is geen woordspeling. Die ontwikkeling wordt echter tegengehouden. De Vlaamse ontwikkelingshulp is in handen van een linkse minister die, hoewel hij mijn persoonlijke achting heeft, erin is geslaagd om minister te worden terwijl geen enkele Vlaming nog voor hem stemt. Dit is op zich al een typisch Belgische situatie : mensen kunnen hier enkel minister worden indien ze bereid zijn zich aan de federale overheid te onderwerpen.

Alle Vlamingen zouden het op enkele punten eens kunnen worden. We beschikken over een jonge – maar reeds verouderende – industrie. We zijn het min of meer eens over de landen die we willen helpen. Ik hecht op zich weinig belang aan de bindingen met Zuid-Afrika of met de voormalige kolonies. Ik geloof enkel in een uitbreiding van de handelsbetrekkingen met de VS. Een vierde van alle producten wordt in de VS geproduceerd. Ik bedoel natuurlijk niet dat we de VS ontwikkelingshulp moeten bieden, maar ik ben van oordeel dat een grotere economische samenwerking met de VS Vlaanderen vooruit zou helpen.

Iedereen is het er allicht over eens dat we over een schitterende landbouwtechnologie beschikken. We hebben het geluk over talentvolle mensen en over schitterende universiteiten te beschikken. We hebben een indrukwekkende landbouwresearch ontwikkeld.

In afwachting van de Vlaamse onafhankelijkheid, zouden we nu al eens de kans moeten krijgen om onze zin te doen. De federale overheid wil dat niet laten gebeuren. Dit is een uiting van het Waalse profitariaat. Wie de Waalse corruptie in België wil bestrijden, staat in een zwakke positie. Volgens mijn partij is dit de geschiedenis van deze staat.

We zullen in alle partijen weerstand ontmoeten. Ze zullen het Vlaanderen niet gunnen. Hoewel ze de overheveling in een akkoord hebben goedgekeurd dat naar een van de honderden Waalse generaals is genoemd, zal het weer eens op hetzelfde neerkomen : Vlaanderen zal weer de kans niet krijgen om te schitteren. Ik zou wel eens willen zien of een klein landje, met amper 6 miljoen inwoners, niet in staat zou zijn om even schitterende ontwikkelingshulp te leveren als de Denen of de Noren. We zouden het alleszins beter aanpakken dan de Latijnse landen, waar ontwikkelingshulp steeds met corruptie gepaard gaat.

Geen enkel departement is vatbaarder voor corruptie dan de ontwikkelingshulp. De meeste betrokken landen hebben een verfoeilijk regime. In landen met een verfoeilijk regime steekt corruptie al gauw de kop op.

We zouden deze landen een lesje kunnen leren en voor een nieuwe aanpak kunnen kiezen. Wallonië, het unitaire België en de halve brigade prinsen en prinsessen waarover het beschikt, zullen zich hier tegen verzetten. De Waalse corruptie is in 1830 ontstaan. Indien we willen krijgen wat de Belgische politiek zelf heeft beslist, namelijk de ontwikkelingshulp naar Vlaanderen overhevelen, zullen we nog een lange en moeilijke strijd moeten leveren.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik zal niet reageren op de woorden van de heren Hostekint, Sarens, Moreau en Verrijken. Ze hebben me namelijk geen enkele vraag gesteld, maar hebben zich beperkt tot een aantal persoonlijke beschouwingen bij dit dossier. Ik ben niet van plan hier mijn eigen persoonlijke beschouwingen aan toe te voegen. Ik zal me tot de eigenlijke interpellatie beperken.

Sannen

Deze interpellatie is een gevolg van het akkoord dat de Vlaamse regering heeft afgesloten. Als toenmalig fractievoorzitter heb ik steeds verklaard dat dit akkoord moest worden uitgevoerd. Ik wil hier benadrukken dat ik die mening nog steeds ben toegedaan.

Sinds het Vlaams Parlement op 26 maart 2003 een motie over dit onderwerp heeft goedgekeurd, heeft de Vlaamse regering alsdusdanig geen nieuwe initiatieven genomen. De Vlaamse regering is van mening dat de federale regering initiatieven moet nemen om de ontwikkelingssamenwerking te defederaliseren.

Toen minister Verwilghen de bevoegdheid voor dit beleidsdomein heeft gekregen, heb ik om een onderhoud verzocht. Dit onderhoud heeft ondertussen plaatsgevonden. Ik heb minister Verwilghen meegedeeld dat de Vlaamse regering op stappen van de federale regering wacht. Hij heeft me geantwoord dat hij, alvorens zelf een standpunt in te nemen, de verschillende actoren zou consulteren.

Los van het forum en van de gesprekken die nog moeten plaatsvinden, heb ik minister Verwilghen gevraagd om in verband met bepaalde bevoegdheden snel de nodige duidelijkheid te creëren. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de convenants die de Vlaamse regering met de gemeenten afsluit. Federale initiatieven op gemeentelijk niveau lijken me in deze omstandigheden niet langer opportuun. Minister Verwilghen heeft me beloofd deze initiatieven in kaart te brengen en een oplossing te zoeken. Dit staat los van de onderhandelingen die in het forum inzake de implementatie van het Lambermontakkoord nog moeten worden gevoerd.

Vooraf in het Zuiden – maar daar niet alleen – kan de blijvende onduidelijkheid over de eventuele overheveling van bepaalde onderdelen van de federale ontwikkelingssamenwerking bezwaarlijk als een positief gegeven worden omschreven.

De Vlaamse regering heeft een voorontwerp van decreet op de ontwikkelingseducatie goedgekeurd en naar de Raad van State gestuurd. De Raad van State heeft de Vlaamse regering gevraagd of ze die bevoegdheid wel zal krijgen. De onduidelijkheid legt een hypotheek op bepaalde initiatieven die de Vlaamse overheid zou willen nemen. Het gaat hier namelijk om bevoegdheden waarvan de Vlaamse regering veronderstelde dat ze ze reeds had. De Raad van State vraagt zich nu echter af waarop we ons baseren om dit decreet vorm te geven.

Aangezien ze op dit ogenblik al actoren in de ontwikkelingssamenwerking zijn, zijn de deelstaten gedeeltelijk reeds betrokken partijen. De verwijzing van bepaalde dossiers naar het forum houdt in dat de deelstaten als gelijkwaardige gesprekspartners hun mening over de verdere implementatie van het Lambermontakkoord naar voren kunnen brengen. Indien ik de premier goed heb begrepen, zouden de deelstaten als volwaardige partners aan het forum kunnen participeren.

Eind vorig jaar heeft de vorige minister van Ontwikkelingssamenwerking, voormalig minister Vogels, de werkgroep die in de loop van het voorjaar van 2002 al enkele malen had vergaderd onder de leiding van haar eigen voorganger, voormalig Vlaams minister Anciaux, opnieuw samengeroepen. Het was haar bedoeling om zoals in de aanvulling bij het Vlaams regeerakkoord van 9 juli 2001 was bepaald, samen met de leden van de werkgroep een voorstel tot overheveling uit te werken. Dat zou dan als voorstel tot gemeenschappelijk standpunt van de Vlaamse regering kunnen worden gepresenteerd. De leden van de werkgroep hebben evenwel geen consensus bereikt over de lijst van de over te hevelen onderdelen van ontwikkelingssamenwerking. Vanuit de werkgroep kon bijgevolg geen voorstel tot gemeenschappelijk standpunt worden aangereikt. De consensusstekst die het gevolg is van deze bespreking zal dan ook het uitgangspunt blijven bij de volgende besprekingen.

Een dergelijk standpunt moet niet alleen een lijst van onderdelen bevatten die naar onze mening exclusief Vlaams moeten zijn. We zullen minstens evenveel belang moeten hechten aan onderdelen waarvoor een gemengde bevoegdheid moet worden gecreëerd. De bijzondere wet vermeldt trouwens niet dat de over te hevelen onderdelen van ontwikkelingssamenwerking slechts exclusief tot de bevoegdheid van de deelstaten moeten behoren. Bij de verdere onderhandelingen moeten we naast de exclusieve bevoegdheden, ook de complementariteit van bevoegdheden onder ogen zien.

De modaliteiten voor de verdere uitvoering van de overheveling van de onderdelen van ontwikkelingssamenwerking, waaronder ook het tijdspad, zullen wellicht tijdens de vergadering van het forum worden bepaald, en niet eerder. Ik heb bij het begin van mijn antwoord gezegd dat ik nog altijd dezelfde mening ben toegedaan en dat akkoorden moeten worden uitgevoerd. Ik wil evenwel onderstrepen dat ik totaal afhankelijk ben van de dynamiek die het federale niveau zal hanteren. Ik heb minister Verwilghen aangesproken, maar ik be-

Sannen

schik over geen enkele andere mogelijkheid om die dynamiek te beïnvloeden. Laat dat duidelijk zijn.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord dat in de lijn ligt van het beleid van de vorige minister van Ontwikkelingssamenwerking.

Uiteraard is er de blijvende verbintenis om de Lambermontakkoorden uit te voeren. Dat is ook het standpunt van de VLD. De sp.a deelde vroeger ook die mening, maar komt daar nu tot mijn ontsteltenis op terug. De heer Hostekint pleit enkel voor parallelle bevoegdheden. Het maakt voor hem niet uit op welk niveau ontwikkelingssamenwerking wordt georganiseerd, als het maar goed wordt gedaan. Dit standpunt staat niet alleen haaks op het regeerakkoord, maar ook op de Lambermontakkoorden. Dit is gelukkig niet het standpunt van de regering.

Mijnheer de minister, u bevestigt het standpunt van voormalig minister Vogels. Ze pleitte voor exclusieve bevoegdheden, maar vond dat ook parallelle bevoegdheden konden. Exclusieve bevoegdheden betreffen dan bijvoorbeeld opvoeding en de ondersteuning van NGO's. Ze had een lijst met exclusieve bevoegdheden aan de Vlaamse regering voorgesteld. We hebben die nooit gekregen, maar we weten min of meer wat erop staat. Inzake de samenwerking met de gemeenten lopen er nu onderhandelingen.

Als schepen van Ontwikkelingssamenwerking in mijn gemeente, heb ik ook een brief van de federale minister gekregen. We zijn van plan om ook met hem contact te hebben. Gemeenten hanteren een pragmatische houding. Voor wat betreft de convenants, de sensibilisering, de capaciteitsopbouw en de zusterbanden zou het godgeklagd zijn als er opnieuw verwarring wordt geschapen.

Ook voor wat betreft onderwijs, zegt de heer Hostekint dat het hem niet uitmaakt op welk niveau er iets gebeurt. U kunt toch niet betwisten dat Vlaanderen beter gewapend is dan het federale niveau inzake samenwerking op onderwijsvlak ?

De heer Patrick Hostekint : Het één sluit het ander niet uit. Ik wil alleen maar zeggen dat Vlaanderen zijn bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking ten volle moet benutten.

De heer Jan Loones : Ik concludeer daaruit dat sp.a voor exclusieve bevoegdheden is, op voorwaarde dat het Zuiden er beter van wordt

De voorzitter : Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen exclusieve, parallelle en concurrerende bevoegdheden. We kennen voornamelijk exclusieve bevoegdheden. Er zijn twee of drie voorbeelden van parallelle bevoegdheden als grote uitzondering. Er is bijvoorbeeld een gewestelijke en nationale investeringsmaatschappij. We kennen het systeem van concurrerende bevoegdheden zoals in Duitsland niet. Dat houdt in essentie in dat wie eerst komt, eerst maalt.

De heer Jan Loones : Ik heb het in die zin ook bedoeld, en ik vermoed dat dat voor iedereen hier het geval is. De met redenen omklede motie was erop gericht om uitvoering van de akkoorden te vragen en om daarin een trekkersrol te spelen.

Het Vlaams Parlement heeft geen hypocriete houding aangenomen, mijnheer Sarens. Onze motie heeft de steun gekregen van de meerderheidspartijen. Als CD&V zich daar niet bij betrokken voelt, dan is dat haar zaak. Ik was echter zeer verontwaardigd bij de stemming. U maakt er een politiek spel van.

De heer Freddy Sarens : Het is net u die er politiek spel van maakt. Een volledige regering weigert het akkoord uit te voeren, maar het parlement keurt een met redenen omklede motie goed.

De heer Jan Loones : Zelfs al zou de regering definitief afstappen van de verbintenis om het akkoord uit te voeren, dan zou er des te meer reden zijn om aan het Vlaams Parlement een met redenen omklede motie voor te leggen. Een regering is iets anders dan een parlement. We vragen aan de regering een trekkersrol te spelen. Als CD&V dat niet goedkeurt, dan zet het zichzelf bijna buiten het parlement.

Mijnheer de minister, de trekkersrol is onvoldoende gespeeld. We hadden verwacht dat er bij de federale regeringsonderhandeling actiever aan was deelgenomen. Dat geldt trouwens niet alleen voor de bevoegdheid ontwikkelingssamenwerking. Daarom was mijn interpellatie ook mee gericht aan de minister-president. De Vlaamse regering heeft beloofd het hele regeerakkoord uit te voeren. Het institutionele gedeelte is voor ons het belangrijkste.

Op vorige interpellaties antwoordde voormalig minister-president Dewael dat hét moment de federale regeringsonderhandelingen zouden zijn. Welnu,

Loones

er is niets gebeurd. Ik had verwacht dat er harder op tafel zou zijn geslagen voor wat betreft dit beleidsdomein. De trekkersrol is onvoldoende gespeeld.

Mijnheer de minister, we hebben geen reden om ontevreden te zijn met uw antwoord. U bevestigt dat de regering de akkoorden nog steeds wil uitvoeren. We hopen dat dit zal gebeuren via het forum. U hebt zelf op het moeilijke klimaat gewezen, maar ik hoop dat er een aantal minimumvereisten worden ingebouwd opdat toch iets uit de brand wordt gesleept. Ik wil dit niet omdat ik denk dat we dit beter kunnen dan de Walen, maar ik ben wel van oordeel dat de gemeenschappen dit beter kunnen dan België. Dat is een belangrijke nuance.

De voorzitter : De heer Sarens heeft het woord.

De heer Freddy Sarens : Mijnheer Loones, ik nodig u uit om het verslag van uw laatste interpellatie nog eens na te lezen. Daar is toen geantwoord dat er niets meer werd gedaan met de uitvoering van de Lambermontakkoorden. Er was geen bereidheid in de regering om die uit te voeren. Dat is toch duidelijk.

Mijnheer Moreau, minister Verwilghen is ook heel duidelijk in zijn standpunt en zegt dat er van de federalisering van ontwikkelingssamenwerking geen sprake kan zijn.

De heer André Moreau : Ik blijf bij wat ik heb gezegd.

De voorzitter : Minister Sannen heeft het woord.

Minister Ludo Sannen : De regering is niet tot een akkoord gekomen over de lijst. We willen wel deelnemen aan het forum en er onze rol spelen.

Mijnheer Loones, in een federale staat moeten de spelregels worden gerespecteerd. Een deelstaatregering kan een memorandum indienen en wijzen op bepaalde afspraken als er regeringen worden gevormd. Het is op geen enkele manier mogelijk dat een deelstaatregering aan de onderhandelings-tafel gaat zitten bij de vorming van een nieuwe federale regering. Ze kan wel na de vorming ervan contact opnemen met de bevoegde minister. Ik heb dat ook gedaan.

Er zijn natuurlijk heel wat partijen geweest die bij de vorming van de Vlaamse regering gezegd hebben dat ze dezelfde taal zouden spreken op Vlaams

als federaal niveau. U kunt daar partijen over aanspreken, maar niet mij als minister.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een voorzitter van de raad van bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel, de werking ervan en de inbreng van de gewesten

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de aanstelling van een voorzitter van de raad van bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel, de werking ervan en de inbreng van de gewesten.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, tijdens de debatten die voorafgingen aan de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord dat heeft geleid tot de oprichting van het Agentschap voor de Buitenlandse Handel, is ons altijd voorgehouden dat deze instelling in de eerste plaats initiatieven zou ontwikkelen waartoe de verschillende gewesten in consensus zouden beslissen. Uw voorganger heeft daarmee een aantal twijfelaars in deze commissie over de streep kunnen trekken, omdat er nogal wat scepticisme over het samenwerkingsakkoord bestond. Er werd gevreesd dat het louter om een naamsverandering ging van de toenmalige Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Ik kan me vergissen, maar ik heb niet de indruk dat de gewesten betrokken zijn bij de aanstelling van de voorzitter van de raad van bestuur. Er werd ons altijd voorgehouden dat het agentschap een instrument van de gewesten zou worden. Klopt het dat de kandidatuur van mevrouw Neyts door de federale regering is voorgedragen ? Is haar aanstelling in overleg gebeurd met de gewestregeringen ?

Het was tot nu toe de gewoonte om een vertegenwoordiger van het bedrijfsleven of een beroepsorganisatie aan te stellen als voorzitter van de raad van bestuur. Ik denk bijvoorbeeld aan Export Vlaanderen. Dat was in het verleden ook zo bij de

Van Nieuwenhuysen

Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. Waarom is van die regel afgeweken ? Senator Coeliegers heeft in de zomer in Knack het mogelijke antwoord op die vraag al gegeven door te stellen dat het om een compensatie gaat voor een misgelopen ministerschap. Wat denkt u van deze gang van zaken ? Bent u het eens met de aanstelling ? Ik heb de indruk dat het de bedoeling is dat mevrouw Neyts de buitenlandse zendingen van het agentschap zal leiden of toch begeleiden. Dat is in tegenpraak met wat was vooropgesteld, namelijk dat voortaan de gewestelijke ministers de buitenlandse zendingen zouden leiden.

U hebt in antwoord op een schriftelijke vraag al gesteld dat dit voor dit jaar alvast niet het geval zal zijn, maar dat u wel het Vlaamse onderdeel van de prinselijke missie naar Polen zal leiden. Moet ik daaruit afleiden dat er drie onderdelen zijn aan de prinselijke zendingen, met name van de drie gewesten ? Als die dan worden geleid door de drie gewestministers, dan dreigen de officiële delegaties van de prinselijke missies log en omvangrijk te worden.

Het was oorspronkelijk de bedoeling dat in onderlinge afspraak telkens één van de gewestministers de zendingen zou leiden. Ik heb echter de indruk dat mevrouw Neyts het voornemen koestert om ook telkens haar koffers te pakken. Misschien zal zelfs de nieuwe directeur van het agentschap ook mee willen. Aangezien het agentschap op dat ogenblik door twee Vlamingen zal worden vertegenwoordigd, zullen ook hun Franstalige adjuncten mee willen gaan. We mogen daarbij niet vergeten dat ook nog een federale minister bevoegd is voor Buitenlandse Handel, namelijk minister Moerman. Ook zij zou wel eens mee willen.

Als al deze mensen nog enkele medewerkers in hun kielzog meenemen, dan worden dat heel indrukwekkende zendingen van ongeveer twintig officiële deelnemers. Het wordt dan ook moeilijk om vol te houden dat de zendingen van het agentschap geen buitenlandse snoepreizen zijn voor troonpretendenten en al dan niet gebuisde ministers. Werden er concrete afspraken gemaakt om dit karikatuurale scenario te vermijden ?

In De Standaard van 18 juli verklaarde u dat de medewerkers van het agentschap meer moeten zijn dan een toerismebureau. Ze moeten ook hun inhoudelijke kennis met de gewestelijke exportdiensten delen. Wat bedoelt u daarmee ? Voormalig minister Gabriëls gaf te verstaan dat de bevoegdhe-

den en de werking van het agentschap tot een minimum zouden worden beperkt. Alle bijkomende opdrachten naast het coördineren van de gezamenlijke initiatieven van de gewesten, zouden minimaal worden ingevuld. Deelt u die mening ?

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, u kent deze materie zeer goed en u onderhoudt ons daar regelmatig over. U zou dan ook de eerste moeten zijn om te weten dat het belangrijkste is dat de statuten worden gerespecteerd. En het antwoord op de vraag of dat gebeurt, kent u.

Mevrouw Neyts is een uitzonderlijk en gedegen politica. Ik vind uw uitdrukking 'troonpretendenten en gebuisde ministers' dan ook ongepast. Ik ken uw taal echter en u hebt het zelf over een karikatuurale scenario. Over mevrouw Neyts las ik vorige week nog in een belangrijk Vlaams tijdschrift dat erg kritisch staat tegenover de regering, dat ze een potentiële eerste minister is. Ik vind het dan ook geen slechte zaak dat ze aan het hoofd van dergelijk agentschap staat.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt het over indrukwekkende zendingen. Ik heb al andere meegeemaakt. We mogen niet op de zaak vooruitlopen, en ik heb er het volste vertrouwen in dat het agentschap perfect zal functioneren.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mevrouw de minister, ik sluit me aan bij de vragen, maar zonder er een karikatuur van te willen maken. Ik wil op een onrustwekkende kant van de zaak wijzen.

Het federale economische beleid is naar de deelstaten gegaan omdat we ervan overtuigd waren dat dit een middel was om op een meer efficiënte manier aan buitenlandse betrekkingen te doen. Buitenlandse handel bleef echter op federaal niveau, wat ongetwijfeld te wijten was aan een aantal anekdotische gegevens binnen dit land. Iedereen weet waar het schoentje wringt.

Uiteindelijk werd buitenlandse handel toch regionaliseerd. Het federale niveau bleef bevoegd over een klein deel omdat er nu eenmaal prinselijke zendingen zijn. Als minister van Economie blijft u daardoor tegenover een Belgisch geheel staan. Ofwel was het verkeerd om buitenlandse handel te regionaliseren, ofwel moet de Vlaamse regering dit bestrijden. Er moet zoveel mogelijk worden ge-

Loones

streeft naar eenvormigheid van de buitenlandse representatie. Dat is efficiënter bij het propageren van ons imago, voor de promotie van producten, enzovoort. U verwoordt dat goed in enkele interviews die ik las.

Het gaat hier om een concurrentiële verhouding. Dit heeft niets te maken met de kwaliteiten van de voorzitter als vertegenwoordiger in het buitenland. Indien mevrouw Neyts Vlaams minister van Economie zou zijn, zou er een gelijkaardig probleem rijzen. Het gaat hier niet om de persoon in kwestie, maar om de grond van de zaak. Ik verwacht van de Vlaamse regering dat ze dit concept zal uitvoeren.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Ik zou een informatieve vraag willen stellen. Klopt het dat slechts vier van de twaalf gewestelijke vertegenwoordigers Vlaamse vertegenwoordigers zijn ?

Ik herinner me dat we hieraan tijdens de Costa-besprekingen en tijdens de besprekingen van het decreet op Export Vlaanderen de nodige aandacht hebben besteed. Vier vertegenwoordigers op de twaalf, weerspiegelt immers in het geheel niet het Vlaamse aandeel in de Belgische export.

Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, het lijkt me een goede zaak dat we hier alles nog eens op een rijtje zetten. Er doen immers de wildste verhalen de ronde over de buitenlandse handel.

Allereerst wil ik erop wijzen dat we ons momenteel in een overgangsfase bevinden. Aangezien de nieuwe regeling niet onmiddellijk van start kon gaan, beschouw ik dit jaar gedeeltelijk nog als een overgangsperiode.

De heer Platteau heeft daarnet terecht naar het samenwerkingsakkoord verwezen. We moeten ons aan de gemaakte afspraken houden. Ten gevolge van het Lambermontakkoord is de federale bevoegdheid voor de export geschrapt. De BDBH is afgeschaft en vervangen door het agentschap voor Buitenlandse Handel.

Ik hoor dit agentschap regelmatig als een federaal agentschap omschrijven. Dit is niet correct. We moeten toezien op het gebruik van de juiste titulatuur. Vooral de media heeft het nog vaak over een federaal agentschap. Dat is het echter niet : het is een agentschap dat uit het samenwerkingsakkoord voortvloeit. Er is geen federale voogdij.

De federale overheid is nog steeds bevoegd voor het verstrekken van waarborgen inzake uitvoer, invoer en investeringsrisico's en voor het multilaterale handelsbeleid. Formeel behoren deze twee bevoegdheden nog steeds tot de federale bevoegdheden. Dit is de reden waarom de titulatuur van minister Moerman nog steeds de buitenlandse handel omvat.

Om het agentschap voor de Buitenlandse Handel op te richten, hebben de federale overheid en de gewesten een samenwerkingsakkoord afgesloten. De bevoegdheden van het agentschap voor de Buitenlandse Handel zijn duidelijk opgesomd in artikel 3 van dit samenwerkingsakkoord.

De eerste bevoegdheid van het agentschap voor de Buitenlandse Handel is de organisatie van gezamenlijke handelsmissies. Dergelijke beslissingen worden genomen op initiatief van een of meerdere gewesten of op initiatief van de federale overheid, die in dit verband ook het initiatiefrecht heeft behouden.

De tweede bevoegdheid betreft het organiseren, het ontwikkelen en het verspreiden van informatie, studies en documentatie over buitenlandse markten ten behoeve van Export Vlaanderen, het Waals exportagentschap en de dienst Buitenlandse Handel van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De derde bevoegdheid omvat de taken van gezamenlijk belang waarover de raad van bestuur bij unanimité beslist.

De samenstelling van de raad van bestuur wordt door de artikelen 6 tot en met 10 van het samenwerkingsakkoord bepaald. Het agentschap voor de Buitenlandse Handel heeft een zestienkoppige raad van bestuur. Deze raad van bestuur is op twee vlakken paritair samengesteld. Er is een paritaire verhouding tussen Nederlands- en Franstaligen en tussen vertegenwoordigers van de overheid en van de privé-sector.

Gezien de duidelijke bevoegdheidsverdeling is de gewestelijke vertegenwoordiging in de raad van bestuur preponderant. De raad van bestuur bestaat uit vier federale vertegenwoordigers en twaalf gewestelijke vertegenwoordigers. Vier van de twaalf gewestelijke vertegenwoordigers zijn Vlamingen.

Bovendien benoemt elke gewestregering een regeringscommissaris die de vergaderingen van de raad van bestuur met raadgevende stem bijwoont. Elke regeringscommissaris kan, binnen een termijn van 4 werkdagen, bij de eigen gewestregering beroep

Ceysens

instellen tegen een beslissing van de raad van bestuur die hij strijdig acht met de bijzondere wet ter hervorming van de instellingen, met het samenwerkingsakkoord of met het algemeen belang.

Op de federale ministerraad van 18 juli 2003 heeft de federale regering mevrouw Neyts als federaal vertegenwoordiger in de raad van bestuur aangeduid. Artikel 8 van het samenwerkingsakkoord stelt dat de raad van bestuur een van de eigen leden tot voorzitter verkiest. Op 10 september 2003 heeft de raad van bestuur mevrouw Neyts tot voorzitter verkozen. Deze verkiezing is volledig in overeenstemming met de statutaire bepalingen verlopen.

Mevrouw Neyts begeleidt regelmatig buitenlandse zendingen. Mij lijkt het normaal dat de voorzitter van het agentschap voor de Buitenlandse Handel dergelijke zendingen kan begeleiden. Na het lopende jaar, dat ik als een overgangsjaar beschouw, zal de leiding van deze zendingen enkel door gewestelijke ministers kunnen worden opgenomen. De gewestelijke minister die een zending leidt, zal hierbij alle gewesten vertegenwoordigen. Op verzoek van de prins kan een federaal minister de zending vergezellen. In dat geval zal hij evenwel geen enkele inhoudelijke rol vervullen.

De voornaamste functie van het agentschap voor de Buitenlandse Handel is het organiseren van de prinselijke missies. Dit is steeds duidelijk geweest. Het samenwerkingsakkoord stelt dat het agentschap voor de Buitenlandse Handel eveneens bevoegd is voor databeheer, voor selectieve informatieverspreiding, voor het verstrekken van informatie over buitenlandse reglementen en wetgevingen over handel en investeringen aan gewestelijke promotie-instanties en, in samenwerking met de gewesten, voor de ontvangst van buitenlandse delegaties.

De raad van bestuur moet nog bepalen of het agentschap voor de Buitenlandse Handel export awards zal uitreiken en de bilaterale nationale Kamers van Koophandel in het buitenland zal subsidiëren.

Ik vertrek steeds vanuit de noden van Export Vlaanderen. Uit overleg met Export Vlaanderen is gebleken dat deze noden zich vooral beperken tot de organisatie van de prinselijke missies, tot de selectieve informatieverspreiding, tot het beheer van het exporteursbestand en tot het coördineren en

het ondersteunen van de ontvangst van grote buitenlandse delegaties.

Deze discussiepunten vormen de basis van de onderhandelingen die ik met de andere gewesten over de rol van het agentschap voor de Buitenlandse Handel voer. Het spreekt vanzelf dat de raad van bestuur hierover de komende maanden het laatste woord zal hebben.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, het agentschap voor de Buitenlandse Handel heeft blijkbaar een beperkte opdracht. Het valt me op dat er heel wat mensen werken om die beperkte opdracht uit te voeren. In totaal gaat het om bijna 50 personeelsleden. Mij lijkt dit vrij veel.

Wat de samenstelling van de raad van bestuur betreft, wil ik hier nog even de kritiek herhalen die we tijdens de bespreking van het samenwerkingsakkoord hebben geuit. Vlaanderen vertegenwoordigt 70 tot 80 percent van de export in dit land. In de raad van bestuur wordt Vlaanderen evenwel in een minderheidspositie geduwd. Iedereen weet dat Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in het buitenland steeds nauwer samenwerken en zich steeds vaker als een enkele entiteit opstellen. Het gevolg is dat Vlaanderen in de raad van bestuur in een minderheidspositie terechtkomt.

De minister heeft daarnet verklaard dat mevrouw Neyts door de raad van bestuur van het agentschap voor de Buitenlandse Handel tot voorzitter is verkozen. Ik neem aan dat dit klopt. Ik blijf er evenwel bij dat het hoogst ongebruikelijk is dat deze functie door een politicus wordt uitgeoefend. Bij mij weten is dit nog nooit eerder gebeurd. In dergelijke instellingen is de voorzittersfunctie steeds door mensen uit het bedrijfsleven waargenomen. Qua politisering kan deze aanstelling tellen.

Welke houding hebben de Vlaamse vertegenwoordigers in de raad van bestuur op dit vlak aangenomen ? Mevrouw Neyts maakt deel uit van de federale vertegenwoordiging in de raad van bestuur. Aangezien het grootste gewicht in deze instelling bij de gewesten berust, vind ik haar aanstelling tot voorzitter dan ook een zeer eigenaardige zaak.

De minister heeft daarnet benadrukt dat het hier niet om een federaal agentschap gaat. In feite gaat het, als ik die term hier mag gebruiken, om een confederaal agentschap. Ik vind het hoogst eigen-

Van Nieuwenhuysen

aardig dat een van de federale vertegenwoordigers tot voorzitter wordt verkozen.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : De aanstelling van mevrouw Neyts is het gevolg van een unanieme beslissing van de raad van bestuur. Indien de voorzitter een vertegenwoordiger van de overheid is, wordt de ondervoorzitter automatisch uit de vertegenwoordigers van de economische actoren gekozen. Ook op dit vlak wordt een zekere vorm van pariteit nagestreefd.

Op dit ogenblik stelt het agentschap voor de Buitenlandse Handel 40 mensen te werk. Het samenwerkingsakkoord voorziet in een maximaal personeelsbestand van 50 mensen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer Van Nieuwenhuysen en door de heer Platteau werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de oprichting van 'Flanders Investment and Trade'

Vraag om uitleg van de heer Jan Loones tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de communicatiestrategieën van de huidige Dienst Investeren Vlaanderen en het toekomstige Flanders Investment & Trade

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de oprichting van 'Flanders Investment and Trade' en

van de heer Loones tot minister Ceysens, over de communicatiestrategieën van de huidige Dienst Investeren Vlaanderen en het toekomstige Flanders Investment & Trade.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, het is niet mijn bedoeling nu al inhoudelijke vragen over de toekomstige werking van Flanders Investment and Trade te stellen, de heer Loones zal dit straks allicht doen. Bovendien zal de heer Bogaert in een latere vraag om uitleg ingaan op de aangekondigde vervanging van de provinciale kantoren van Export Vlaanderen door loketten bij een aantal ondernemingsorganisaties. Ik wil eerst even nagaan of het Vlaams Parlement nog de kans zal krijgen om concrete voorstellen in verband met het FIT te bespreken. Het verschil tussen intenties en beslissingen is namelijk niet altijd even duidelijk.

Deze vraag om uitleg is eigenlijk het gevolg van de bijdrage van de minister aan uitgave nummer 27 van de Exportbrief van Export Vlaanderen. De voorbije vier jaar zijn de lezers van de Exportbrief al viermaal met een hoofdartikel over het FIT geconfronteerd. In een van die artikelen heeft de nieuwe algemeen directeur zichzelf voorgesteld en zijn goede voornemens ten aanzien van het FIT kenbaar gemaakt. In de drie andere artikels gaat het om opeenvolgende bevoegde ministers die ongeveer hetzelfde doen.

Ik vrees dat deze handelwijze de geloofwaardigheid van het FIT en van de Vlaamse regering niet ten goede komt. Het spreekt vanzelf dat het eerste me nader aan het hart ligt dan het tweede.

Mevrouw de minister, het valt me op dat u zich in uw bijdrage over het FIT uitlaat alsof dit agentschap al zou zijn opgericht en vanaf 1 januari 2004 zeker operationeel zal zijn. U beweert dat de fysieke integratie nu al een feit is. Gedeeltelijk klopt dit, aangezien alle betrokkenen reeds in hetzelfde gebouw zijn gehuisvest. Volgens u bevinden we ons op juridisch, financieel en strategisch vlak in een eindfase. U bespreekt de focusstrategie. U kondigde aan dat de economische actoren van het Vlaams bedrijfsleven van 4 tot 6 september 2003 zouden worden uitgenodigd om, samen met het FIT en met de administratie, een blauwdruk voor de komende jaren voor te bereiden. Het gaat hier met andere woorden om gesprekken met een instelling die, tenzij me iets is ontgaan, op papier nog steeds niet bestaat.

Van Nieuwenhuysen

Nergens in het artikel wordt gewag gemaakt van de noodzakelijke goedkeuring van de oprichting van het FIT door het Vlaams Parlement. Mijns inziens is het nochtans steeds de bedoeling geweest het Vlaams Parlement deze fusie nog te laten bespreken. Het is natuurlijk mogelijk dat ik me vergis en dat u het FIT op een andere dan een decretale basis wil oprichten. Ik weet niet of u op dat vlak over de nodige mogelijkheden beschikt.

Ik vraag me af welke weg u eigenlijk wilt volgen. Uw voorganger heeft steeds verklaard dat hij het Vlaams Parlement hierbij zou betrekken. Indien dit ook uw bedoeling is, kunt u dan de timing schetsen die u met betrekking tot de oprichting van het FIT hanteert? Indien het FIT, zoals aangekondigd, op 1 januari 2004 operationeel moet zijn, begint de tijd alleszins te dringen.

Ik wil hier ook nog even ingaan op het taalgebruik in de door het FIT verspreide communicatie. Op dit vlak deel ik de bekommernissen van de heer Loones. Destijds zijn in deze commissie verschillende opmerkingen gemaakt over de Engelstalige benaming van het agentschap. De vorige bevoegde minister heeft het steeds over een werktitel gehad die eventueel nog door het Vlaams Parlement kon worden gewijzigd.

Ik begrijp dat de Vlaamse regering in het buitenland een internationaal verstaanbare term wil gebruiken. Ik begrijp eveneens dat in publicaties van Export Vlaanderen of in andere publicaties die bedoeld zijn om investeerders aan te trekken andere talen worden gebruikt. Voor binnenlands gebruik lijkt het gebruik van een Nederlandse benaming en van Nederlandstalige communicatie me niet enkel wenselijk, maar, met het oog op de taalwetgeving, zelfs een wettelijke verplichting.

Hetzelfde geldt overigens voor de interne communicatie met het personeel. Een aantal mensen vindt het eigenaardig dat de dienst Investeren in Vlaanderen een aantal Engelstalige seminars heeft georganiseerd. Mijns inziens is deze handelwijze niet in overeenstemming met de taalwetgeving en met het septemberdecreet. Ik vind dan ook dat hier in de toekomst meer aandacht aan moet worden besteed.

Mevrouw de minister, in het reeds aangehaalde artikel in de Exportbrief hanteert u de Engelstalige benaming FIT alsof het hier een voldongen feit betreft. Is dit effectief het geval? Bent u van plan de

toezeggingen van uw voorganger naast u neer te leggen?

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij de vragen van de heer Van Nieuwenhuysen. Mijn vraag om uitleg gaat gedeeltelijk over de institutionele evolutie van deze zaak. Hoe staat het nu eigenlijk met de oprichting van het FIT? Daarnaast zou ik het hier ook even over het taalgebruik willen hebben.

Dit laatste punt is geen theoretische, principiële aangelegenheid. Ik herinner me in dit verband een treffend voorbeeld. Vorig jaar heeft een Vlaamse firma getracht een merk te laten registreren. Hoewel onze bedrijven zich graag internationaal opstellen, is dit om procedurele redenen niet gelukt. Op dat ogenblik waren de nodige formulieren binnen de EU namelijk enkel in het Engels verkrijgbaar.

Met zijn opmerkingen over het taalgebruik heeft minister Van Grembergen de discussie over de lokalisatie van het Europees Merkenbureau destijds aangezwengeld. Ook onder de vorige premier hebben zich in dit verband een aantal incidenten voorgedaan. Indien we hier met betrekking tot onze eigen instellingen geen rekening mee houden, bevinden we ons in een zwakke positie om op internationaal niveau vragen te stellen.

Dit is niet enkel een kwestie van respect, het gaat hier ook om het economisch beleid. Ik kan me voorstellen dat heel wat KMO's het lastig hebben met het feit dat op de webstek en in de publicaties de eigen taal niet wordt gehanteerd. Op de webstek van de dienst Investeren in Vlaanderen staat een Engelstalige, een Franstalige, een Duitstalige en zelfs een Japanse versie van de tekst. Een Nederlandstalige versie van de tekst is evenwel niet te vinden. Wie brochures wil bestellen, zal merken dat enkel Engelstalige publicaties voorhanden zijn.

De N-VA is bovendien van mening dat het FIT, minstens voor het binnenlands gebruik, een eigen, Nederlandstalige benaming moet hebben.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie heeft het volste vertrouwen in de minister. Ze zal de oprichting van het FIT tot een goed einde brengen. We mogen trouwens niet uit het oog verliezen dat ze slechts recent in functie is getreden.

Platteau

Wat de taal betreft, moeten we enigszins pragmatisch zijn. Ik ben het eens met de twee vorige sprekers : we moeten het Nederlands propageren. Zelfs met betrekking tot de export moeten we onze eigen taal behouden.

We hebben een strijd met de Franse taal geleverd. Het oprukken van de Engelse taal kan onze eigenheid ook schaden. Het gaat hier natuurlijk om een wereldwijd fenomeen. Ik heb vernomen dat zelfs in Parijs die strijd wordt gevoerd. Engels is een internationale taal. Heel wat mensen zijn trots dat ze zich in die taal kunnen uitdrukken. We moeten ons bijgevolg pragmatisch opstellen. Indien we producten willen exporteren, moeten we ervoor zorgen dat onze handelspartners ons begrijpen. We mogen niet van iedereen verwachten dat hij Nederlands leert.

De heer Jan Loones : Mijnheer Platteau, ik heb nooit voor louter Nederlandstalige brochures of webstekken gepleit.

De heer Stefaan Platteau : Ik neem aan dat er hier en daar verbeteringen kunnen worden aangebracht. Ik zou de minister willen aansporen om hier werk van te maken.

Over de benaming van dit agentschap is al veel gezegd. Ik hoop dat deze discussie niet eindeloos zal aanslepen. Ik zal zeer tevreden zijn als het FIT definitief en op een legale wijze kan worden opgericht.

Ondanks de slechte conjunctuur blijkt uit recente cijfers dat het met de export vanuit Vlaanderen niet zo slecht gaat. Deze vaststelling geeft me moed.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Ik zou hier nog even een persoonlijke bedenking willen maken. Ik vind dat het niet kan dat de Vlaamse regering op het terrein doet alsof het FIT al bestaat. De Vlaamse regering heeft op dit vlak nog geen enkel initiatief genomen. Volgens de inlichtingen waarover ik beschik, zou het nog geruime tijd kunnen duren alvorens we hier een ontwerp van decreet te zien krijgen. Het FIT moet immer wel degelijk een decretale basis krijgen.

Ik vind dit zorgwekkend. Meerderheid en oppositie zijn het destijds, bij de totstandkoming van Export Vlaanderen, al eens eens geworden over de oprichting van een nieuwe structuur. Ik hoop dat dat ook nu het geval zal kunnen zijn. We mogen de Vlaam-

se regering niet evalueren op basis van de respectievelijke duurtijd van de periodes tijdens dewelke opeenvolgende ministers een bepaalde bevoegdheid hebben uitgeoefend. We moeten de Vlaamse regering evalueren op basis van het werk dat ze de voorbije vier jaar heeft geleverd.

De omstandigheden zijn momenteel dramatisch. Het gaat hier niet enkel om de afdankingen bij Ford Genk, het volume aan buitenlandse investeringen is op zeer veel plaatsen dramatisch gedaald. Uit verschillende analyses is een behoefte aan endogene en aan exogene groei gebleken.

Ik vind het godgeklagd dat de Vlaamse regering er niet in slaagt om een decretale basis tot stand te brengen die duidelijkheid in de heroriëntering schept. Over de precieze invulling van die heroriëntering kunnen we van mening verschillen – dat is normaal -, maar het ontbreken van een decretale basis is op bestuurlijk vlak onverantwoord.

Mevrouw de minister, uw voorganger wilde de organisatiestructuur met de Huizen van de Economie verbinden. Het schijnt dat u een andere weg wilt inslaan. Dit is een keuze die u moet maken. Ik wil er evenwel op wijzen dat de discussie over de streekplatformen ondertussen ook al 3 jaar aansleept. De verwarring is totaal. Ik vraag me dan ook af hoe u in die omstandigheden een klimaat van vertrouwen voor de buitenlandse investeerders wilt scheppen.

U hebt een algemeen directeur benoemd voor een agentschap dat er nog niet is, want het heeft nog geen decretale basis. Rekening houdend met de dramatische economische situatie en met de noodzaak om tot een goed bestuur te komen, vraag ik u met aandrang om duidelijkheid te scheppen. Volgens de inlichtingen waarover ik beschik, zou het namelijk nog maanden kunnen duren voor we hier een ontwerp van decreet te zien krijgen.

De situatie is zorgwekkend. In Limburg is het investeringsvolume op enkele jaren tijd met twee derde gedaald. We moeten inspanningen leveren om het dramatisch economische klimaat te verbeteren. We moeten niet gedurende twee jaar discussies voeren die nooit worden afgerond.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Mevrouw de minister, ik zal een technisch betoog houden, maar u zult het zeker begrijpen. Ik wil het hebben over het systeem van internationale investeringen van het land dat een vierde van alle wereldproducten voort-

Verrijken

brengt, namelijk de Verenigde Staten. U weet dat we een spectaculaire achterstand hebben ten opzichte van Nederland wat betreft Amerikaanse investeringen, rekening houdend met het feit dat de Nederlandse economie verschilt en dat er een verschil in bevolkingsaantal is.

Ik kan u zeggen op welke basis Amerikaanse vennootschappen in Vlaanderen investeren. De meeste multinationals die interesse tonen voor Vlaanderen, hebben vooral interesse voor Europa. Ze worden naar Vlaanderen geleid, in de meeste gevallen door banken. Die handelen meestal op basis van internationale advocatenstudies. Die studies zijn voor hen het evangelie en de cijfers kunnen door niemand worden tegengesproken. Het zou dan ook interessant zijn om jonge advocaten voor een aantal jaren naar collega's in de VS te sturen. Ze zouden daar het verschil tussen Vlaanderen en Wallonië kunnen uitleggen en duidelijk maken wat Vlaanderen te bieden heeft. In de studies wordt vooral aandacht besteed aan loonproblematiek, sociale problematiek en dergelijke. Vlaamse advocaten zouden daar de technische details uit de doeken kunnen doen. Op die manier wordt in de VS gewerkt. Ik weet niet hoe het gaat in een of ander meer achterlijk land in Afrika of Zuid-Amerika. Daar spelen waarschijnlijk enkel privé-initiatieven van Vlamingen.

Er is nu een instelling opgericht waar slechts 2 Vlaamse ondernemers participeren op 12 bestuursleden. De anderen zijn bureaucraten. Stel u voor ! Nu dat we in moeilijkheden zitten ! Met alle respect voor bureaucraten, maar ze hebben misschien nog nooit een voet in de VS gezet. Als we 10 tot 20 percent meer Amerikaanse investeringen naar hier kunnen halen, dan is de crisis voorbij. Als ik iets in de politiek te zeggen had, dan zou ik een minister van Noord-Amerikaanse Aangelegenheden benoemen. Dat zou veel meer dan enkel Amerikaanse investeerders aantrekken. Canadezen, Mexicanen en Brazilianen die naar Brussel komen, doen dat allemaal op basis van de Amerikaanse studies. Waarom kunnen we geen band scheppen ?

De Amerikanen zijn het meest bevreesd voor de opzegtermijnen. Die moeten worden aangepast. Momenteel is Vlaanderen niet aantrekkelijk voor Amerikaanse ondernemingen. Ons dossier wordt er niet waardevol verdedigd. De Nederlanders daarentegen gaan heel anders te werk.

De heer Stefaan Platteau : De resultaten in Nederland zijn niet denderend.

De heer Miel Verrijken : Ik heb het over de export van Nederland naar Amerika. Er wordt ook veel meer geïnvesteerd in Nederland dan in Vlaanderen. We slepen de Belgische realiteit mee. Ik ben anti-Belgisch op economisch gebied. Dat ding zal nooit werken. De Waalse oude industrie is helaas niet gemoderniseerd. U moet echter eens aan een Amerikaan het verschil proberen uit te leggen tussen Luik en Antwerpen. Dat is niet simpel.

Ik wil eindigen met een verslag dat ik van een Amerikaanse collega kreeg, opgesteld door de ambassade van de VS. Ik vat samen : 'The Flemish are working, Christian, family minded ... The Walloons are Marxist, not-working, anti-catholic ...' Dat zijn niet mijn woorden, maar die van een ambassadeur onder Clinton. Er is hoop voor een werkzaam volk als het onze. Mevrouw de minister, u bent een eminent juriste en ik vraag dat u aandacht voor deze problematiek hebt.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, we moeten blijven stilstaan bij louter economische feiten. We stellen inderdaad vast dat de internationale investeringen in Vlaanderen gezakt zijn. We moeten dat onder ogen zien. De minister, de Vlaamse regering en de federale regering doen dat dan ook.

Mijnheer Verrijken, u zegt dat een vierde van alle wereldproducten door de VS wordt gemaakt. Dat is waar, maar dat betekent ook dat drie vierde van de producten uit andere landen komen. Als we daarmee goede relaties kunnen opbouwen, dan is dat ook goed voor de investeringen. U verwijst naar Nederland dat meer Amerikaanse investeringen binnenhaalt. Dat is een feit, maar we moeten ons niet voortdurend aan dat land spiegelen. We doen andere dingen beter. Dat mag ook wel eens worden gezegd.

Mijnheer de voorzitter, we moeten alles in het werk stellen om de deskundigen te koesteren die ons kunnen helpen om internationale investeringen naar Vlaanderen te halen. We moeten ze alle kansen geven. Iedereen weet wat dat inhoudt. We moeten onze wetenschappers in onze armen houden of ze lopen weg naar het buitenland.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, collega's, de toon van het debat is stevig gezet. De vragen waren veeleer beperkt tot het decreet en de naam.

Ceysens

Mijnheer Verrijken, u vraagt hoe de samenwerking met privé-partners kan gebeuren, zoals met advocatenkantoren en 'the big five'. Die spelen inderdaad een belangrijke rol. Hun oordeel of Vlaanderen een aantrekkelijk gebied is om in te investeren, is erg belangrijk. U vraagt hoe de Dienst Investeren Vlaanderen kan inspelen op een bundeling van privé-krachten. We zullen er met een ambtenaren-apparaat alleen niet geraken, vrees ik. Ik zal daar echter straks dieper op ingaan tijdens mijn antwoord op de vraag van de heer Bogaert.

Mijnheer de voorzitter, er zijn vandaag twee diensten operationeel. U doet alsof we nog nooit van internationaal ondernemen hebben gehoord en dat we allemaal op een nieuwe organisatie zitten te wachten. Het gaat echter over meer synergie tussen Export Vlaanderen en de Dienst Investeren in Vlaanderen. Hun krachten moeten worden gebundeld. Ze hebben allebei met de buitenlandse markt te maken : de een als afzetmarkt, de ander als aantrekkingspool.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Ik heb helemaal niet gezegd dat er niets bestaat. Ik heb alleen gezegd dat de indruk wordt gewekt dat de nieuwe instelling al bestaat, maar dat klopt niet. Er zijn nog twee entiteiten. Ik ben het erover eens dat er naar synergie moet worden gestreefd. Ik wil er enkel voor waarschuwen dat doen alsof FIT al bestaat, het risico inhoudt dat de twee stevige poten die al bestaan, onderuit worden gehaald.

Minister Patricia Ceysens : De twee diensten bestaan en zitten op hetzelfde adres. Er wordt hard gewerkt om ze beter op elkaar af te stemmen. Uiteraard is daar een decreet voor nodig. Er is geen andere weg, mijnheer Van Nieuwenhuysen. In dat ontwerp moet de fusie worden uitgewerkt en de nieuwe organisatie opgericht.

Mijnheer de voorzitter, u bent blijkbaar goed geïnformeerd. Het klopt dat dit door de oefening Beter Bestuurlijk Beleid moet gebeuren. Er is een hele technische opvolging met adviesprocedures die moeten worden doorlopen. Ik ben van oordeel dat het ontwerp van decreet zo vlug mogelijk in het parlement moet worden besproken zodat de oprichting een feit wordt.

We zullen dit hier niet indienen als het decreet Flanders Investment and Trade. Dat zou niet kunnen. De officiële naam in Vlaanderen wordt Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. Daarmee scoren we natuurlijk niet in het bui-

tenland. Daar moeten we voor de Engelse benaming gaan die ook in het decreet zal worden vermeld. Daarover kan worden gediscussieerd, maar de essentie is dat er een offensieve strategie wordt gevoerd om de buitenlandse markten te bewerken in de twee richtingen.

We zullen ook een uniform logo ontwikkelen voor de communicatie van Vlaanderen met en in het buitenland. Die zal voor het hele nieuwe ministerie van Buitenlands Beleid en Internationale Samenwerking hetzelfde zijn. Het letterwoord en eventueel de baselines zullen duidelijk maken over welk onderdeel van het departement het gaat.

Met Export Vlaanderen hadden we een naam die in Vlaanderen aansloeg, maar die ons in het buitenland verkeerd positioneerde. Al onze vertegenwoordigers in het buitenland werden gecontacteerd om goederen en diensten naar Vlaanderen te exporteren. Terwijl het natuurlijk net de bedoeling is om onze goederen naar het buitenland te exporteren. De naam Dienst Investeren Vlaanderen heeft eigenlijk geen grote bekendheid in Vlaanderen. De buitenlandse naam, Flanders Foreign Investment Office, is in Vlaanderen beter gekend, maar deze naam zorgde ook in het buitenland voor verwarring. Het leek wel het kantoor te zijn waar men terecht kon voor Vlaamse buitenlandse investeringen in het land van het betrokken kantoor. Dat is net het tegenovergestelde van de opdracht van de dienst. Met Flanders Investment and Trade denken we dat de terminologische verwarring zal stoppen en dat we ons goed in het buitenland kunnen positioneren.

De communicatiestrategie van FIT zal worden bepaald door het doelpubliek. Die verschilt voor de twee afdelingen. Binnen het agentschap houden we twee afdelingen : enerzijds internationaal ondernemen en anderzijds investeren in Vlaanderen. De hoofdactiviteiten vallen in grote mate samen met die van de thans gekende entiteiten Export Vlaanderen en de Dienst Investeren Vlaanderen. Export Vlaanderen heeft een cliënteel dat Nederlands- en anderstalig is. De Dienst Investeren Vlaanderen richt zicht enkel op buitenlanders die we naar Vlaanderen willen halen om te investeren.

De fasegewijze uitbouw van de informatie- en prospectieopdracht van de Dienst Investeren Vlaanderen moet zich in eerste instantie richten op de taalaanhorigheid van het internationale cliënteel. We kunnen er niet omheen dat de meest rendabele taal het Engels is. De dienst is immers met kantoren vertegenwoordigd in de VS, met name in Chicago, Dallas, Californië en de Oostkust en in

Ceysens

het Verre Oosten, meer bepaald in Japan en Singapore. Vermits de marketing in belangrijke mate via de website verloopt, is het evident dat de inspanningen in mensen en middelen om dit marketing-instrument op peil te houden zich toespitsen op de gebruikers, dus de buitenlanders. We richten ons niet op Vlaanderen. Sinds 2002 werd ook een Japanse website geconstrueerd omdat we ervaren dat veel Japanse bedrijven graag in hun eigen taal worden bereikt. De resultaten tonen ook aan dat deze acties succes hebben.

Naarmate de Dienst Investeren in Vlaanderen zich verder uitbouwt, wordt ook aan andere taalversies gewerkt. Zelfs het Nederlandse bedrijfsleven weet de dienst afdoende te bereiken via de Engelstalige site. De website van Export Vlaanderen is uiteraard Nederlands- en Engelstalig. We willen de binnenlandse markt aanzetten om producten te exporteren. Op termijn zullen de sites van beide entiteiten onder één overkoepelde site worden gebracht. De uitbreiding van deze overkoepelende site naar andere talen ligt in de lijn van de verwachtingen.

Voor de brochures wordt een marketingbeleid gevoerd dat zich spiegelt aan het voorgaande. Er wordt geprobeerd de kosten onder controle te houden. Elke taal vergt een ernstige investering. Er moet dus voldoende afzetmarkt zijn voor de brochures. We hebben geen budget om zomaar wat folders te maken. Om de kosten te drukken, zijn er momenteel geen brochures in het Nederlands gemaakt. Er is ook geen vraag naar. Het doelpubliek omvat geen Vlaamse bedrijven, enkel buitenlandse investeerders. Het valt niet te onderschatten welke inspanningen het kost om een goede brochure te maken. Ik voel echter dat daar heel wat vragen rond leven, en ik wil hierop terugkomen tijdens de begrotingsbesprekingen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. De discussie is een beetje uitgebreid naar een aantal andere onderwerpen. Ik heb er een probleem mee dat er wordt gedaan alsof de nieuwe instelling al bestaat. Ik sluit me aan bij de opmerking van de voorzitter dat dit geen goede manier van besturen is. Intenties mogen kenbaar worden gemaakt, maar doen alsof het FIT al bestaat, is verkeerd. Dat is ook een miskenning van het Vlaams Parlement.

We zitten in een overgangsfase die verwarring schept. Iedereen is het erover eens dat het goed is dat er meer synergie komt. De bespreking van het ontwerp van decreet zal uitwijzen of we het over alles eens kunnen worden. We zullen waarschijnlijk van mening verschillen over de invulling. Gezien de huidige situatie is er een performante instelling nodig. Ik hoop dan ook dat we snel over het ontwerp kunnen debatteren.

Wat het taalgebruik betreft, kan ik uw redenering volgen voor publicaties die echt op het buitenland zijn gericht. Daar heb ik geen probleem mee. Ik vind het wel belangrijk dat er voor binnenlands gebruik een Nederlandse benaming is. Ik heb begrepen dat u daaraan tegemoet zal komen. Ik dring er wel op aan dat de communicatie tussen het personeel van beide entiteiten uitsluitend in het Nederlands gebeurt.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mevrouw de minister, we steunen de fusieoperatie. We staan achter elke oplossing die de Vlaamse inspanningen bundelt.

Wat betreft het taalgebruik, begrijp ik uw standpunt, maar het is ook een kwestie van zelfrespect. Alle Vlaamse instellingen moeten dat respect opbrengen. Ik ga voor een keer verder dan de heer Van Nieuwenhuysen. Ik vind dat zelfs voor buitenlands gebruik Nederlandstalige brochures ter beschikking moeten zijn, voor bijvoorbeeld Nederland, ook al is het zo dat Nederlanders zich graag in het Engels uitdrukken. Het is een kwestie van elementair zelfrespect dat de folders in onze eigen taal ter beschikking zijn.

Met de leden van de commissie voor Openbare Werken zijn we vorig jaar naar Singapore geweest. Ik heb mijn achting voor die economie gedeeltelijk verloren omdat ik heb gezien welke verloochening er is van de eigen cultuur. Alles wordt in het Engels gedaan. Ik kan me inbeelden dat zelfs Nederlands-onkundige buitenlandse investeerders afkerig zullen zijn van het feit dat we onvoldoende respect opbrengen voor onze eigen taal. Als ik naar het buitenland ga, zal ik altijd een folder in de taal van het land vragen, zelfs als ik die niet begrijp.

Op de site is geen vertaling te vinden, nochtans zullen ook Vlamingen die wel eens bezoeken. Het zal misschien wat kosten, maar het kan u iets opbrengen in electoraal voordeel. Een minister moet daar toch ook gevoelig voor zijn. Met al onze operaties moeten we het algemeen belang nastreven. Dat is de financiële inspanning zeker waard.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Mevrouw de minister, het is mijn mening dat wat het taalgebruik betreft, er een principiële maar ook een pragmatische aanpak moet zijn. Het spreekt vanzelf dat de communicatie effect moet sorteren. De beste weg moet worden gezocht en ik denk dat u daar goed bezig bent.

Mevrouw de minister, u hebt daarnet ook verklaard dat de naamswijzigingen noodzakelijk waren omdat uit analyse was gebleken dat er enige verwarring was ontstaan. Ik twijfel hier evenwel aan. We moeten erop letten dat reeds gedeeltelijk ingeburgerde namen niet zomaar verdwijnen, en we moeten er zorgzaam mee omspringen. Volgens u interpreteerden bepaalde mensen Export Flanders verkeerd. Dit argument geldt echter ook voor de benaming FIT. Aangezien dit argument voor beide namen opgaat, geldt het eigenlijk niet.

De vraag is hoe we de communicatie over dit onderwerp best voeren. Ik hoor steeds dezelfde vraag. Wat kan een kleine regio als Vlaanderen eigenlijk doen? Het antwoord is eenvoudig. We kunnen doen wat we kunnen doen en we moeten dit zo goed mogelijk doen. Op bepaalde domeinen hebben we 3 tot 4 jaar stilgelegen of zijn we niet voldoende assertief opgetreden. Deze achterstand kan uiteraard niet op enkele maanden worden weggevoerd.

We moeten nagaan welke beleidsaspecten kunnen worden versterkt. Dit was ook de gedachte die achter het nieuwe decreet op Export Vlaanderen schuilging. De hervorming moet een toegevoegde waarde hebben en moet tot een verbetering van de situatie leiden.

Over de grond van de zaak lopen niet alle meningen gelijk. De discussiepunten zullen allicht aan bod komen zodra we ons over het ontwerp van decreet moeten buigen. Als ik de informatie waarover ik beschik nuchter en zakelijk inschat, denk ik niet dat we voor nieuwjaar een ontwerp van decreet zullen zien. Dat ligt uiteraard niet aan mij.

Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, ik ben niet ongevoelig voor de bekommernissen die de heer Loones heeft geuit. Het is de bedoeling een overkoepelende site te maken. Als we het over export hebben, zitten we sowieso met een Nederlandstalige inbreng. Op de nieuwe site, waarop we de beschikbare informatie zullen samenvoegen, zal een Nederlandstalige tekst worden gepubliceerd. Deze tekst is op de site van de Dienst Investeren in

Vlaanderen momenteel niet terug te vinden. Op de overkoepelende site zal dit gebrek worden verholpen.

Het is op dit ogenblik trouwens niet meer verantwoord om voor de Dienst Investeren in Vlaanderen nog nieuwe folders te maken. De nieuwe communicatie zal steeds gedeeltelijk in het Nederlands verlopen. De koepelorganisatie zal immers ook in het binnenland activiteiten ontplooiën.

Deze organisatie is mij steeds als het FIT voorgesteld. Hoewel ze niet zo vlot in de mond ligt, zullen we alsnog proberen ook de Nederlandstalige afkorting te gebruiken. Ik ga evenwel niet volledig akkoord met de opmerkingen van de voorzitter inzake verstaanbaarheid van de naam.

Vroeger werd Export Vlaanderen regelmatig gecontacteerd door mensen die producten naar Vlaanderen wilden exporteren. Export Vlaanderen kon die mensen niet helpen. Indien die mensen zich nu tot het FIT wenden, zitten ze eigenlijk wel op de juiste plaats. Wie naar Vlaanderen exporteert, investeert namelijk ook in Vlaanderen. Het voordeel van deze samenvoeging is net dat de betrokkenen sneller op het juiste adres zullen terecht komen.

Export Vlaanderen werd vroeger vaak geconfronteerd met mensen die naar Vlaanderen wilden exporteren. De diensten die we nu willen samenvoegen, leefden vroeger haast in gescheiden werelden. De samenvoeging zal de aanspreekbaarheid vergroten. Het spreekt vanzelf dat er altijd nog wel eens mensen zullen aankloppen die eigenlijk een heel andere dienst of instelling zoeken.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : We mogen niet symptomatisch te werk gaan. Het is onze gemeenschappelijke opdracht om de essentie van de zaak aan te pakken. Ik heb de Amerikaanse ambassadeur in België ooit op een investeringsseminarie ontmoet. Hij en de overige aanwezigen wisten perfect hoe de zaak in elkaar zat.

Ik wil hier enkel verwijzen naar de dramatische daling in de cijfers die over de afgelopen 2,5 jaar heeft plaatsgevonden. Ik herinner me dat een van de vorige ministers van Economie alles goed vond, zolang het maar meetbaar was. Ik zou iedereen dan ook willen aanraden om het rapport van professor Sleuwaegen aandachtig te lezen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de opvolging van de mensenrechtensituatie in Mexico

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over de opvolging van de mensenrechtensituatie in Mexico.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, na de interessante inhoudelijke discussie over het taalgebruik in ons handelsagentschap aarzel ik wat om de minister lastig te vallen met een vraag over de mensenrechten in Mexico.

Amnesty International maakt zich ernstig zorgen om de schendingen van de mensenrechten in Mexico en om de onverschilligheid en de onkunde van de Mexicaanse autoriteiten om hier volgens de regels van een rechtsstaat tegen op te treden. Vorig jaar heeft Amnesty International 370 gevallen van ontvoering, foltering en moord geregistreerd. Aangezien het hier enkel de geregistreerde zaken betreft, ligt het werkelijke cijfer allicht nog een stuk hoger.

Voor al arme jonge vrouwen in de noordelijke deelstaat Chihuahua worden het slachtoffer van deze praktijken. Ze worden ontvoerd, dagenlang vastgehouden, beledigd, gefolterd en aan de wreedste seksuele geweldplegingen blootgesteld. Hun lijken worden vaak op vuilnisbelten teruggevonden. Nabestaanden of familieleden die de ware toedracht zoeken, zijn volledig op zichzelf aangewezen en krijgen weinig of geen medewerking van de Mexicaanse autoriteiten.

Deze wandaden spelen zich binnen een welbepaalde maatschappelijke context af. Een drietal jaren geleden, toen we de ratificatie van de overeenkomst inzake economisch partnerschap en de politieke coördinatie en samenwerking tussen de EU en Mexico hebben besproken, hebben we hier in deze commissie al voor gewaarschuwd.

Sinds Mexico tot de Nafta is toegetreden, zijn Chihuahua en de grensstad Ciudad Juarez in de greep van een sociaal-economische chaos terechtgekomen. Deze situatie toont op pijnlijke wijze aan dat een economische globalisering zonder een evenwaardige sociale evenknie voor de armste bevolkingsgroepen tot verarming en uitbuiting leidt.

Zo is één van de typische industrieën die na het Nafta-akkoord een sterke opgang beleefden, die van de zogenaamde 'maquilas', fabriekjes die zich op goedkope kledingconfectie toespitsen en vooral naar de VS exporteren. Hiermee is nog maar eens aangetoond dat niet elke export naar de VS een weldaad voor het exporterende land betekent. De werkzekerheid in de maquilas is uiterst precair als gevolg van de willekeur van de bedrijfsleiders en een stabiele baan is er uit den boze. De werkdagen duren lang, de arbeid is zwaar en er is niet de minste sociale opvang.

Daarenboven is er een verbod op vakbondsactie, wat tot gevolg heeft dat controle op uitbuiting onmogelijk is. Deze maquilas slepen dan ook een kwalijke reputatie achter zich aan. Volgens Amnesty International was een groot deel van de vermiste of vermoorde vrouwen precies in deze maquilas actief. De vrouwen komen als goedkope arbeidskrachten van het achtergestelde platteland naar de textielfabriekjes, waar ze in alle onschuld in een voor hen totaal vreemd milieu terecht komen en vatbaar zijn voor discriminatie en geweld. Sommigen belanden in de prostitutie, waar ze een prooi zijn voor seksuele of drugsgebonden vormen van uitbuiting. Als ze dit al overleven, worden ze vaak het doelwit van rechtse anti-prostitutiemilities, die zogenaamd sociaal ongewenste individuen uit de weg ruimen, zoals onder meer ook in de straten van Rio de Janeiro gebeurt met prostituees en straatkinderen.

Alsof dit nog niet erg genoeg is, gaan de betere Mexicaanse kringen er graag van uit dat budgetten voor opvoeding en onderwijs kunnen worden gereduceerd om de loodzware buitenlandse schuld verder af te betalen. Het sterke punt van Mexico ligt volgens de rijke klasse, die zowat de enige is die echt beter wordt van het Nafta-akkoord, precies in laaggeschoolde en goedkope arbeidskrachten. Waarom dan nog investeren in hoger opgeleiden en gediplomeerden, klinkt het daar.

Mevrouw de minister, u vraagt zich misschien af wat wij daarmee te maken hebben of wat wij hieraan kunnen doen. Dat is een logische gedachtegang. Op 23 februari 2000 echter keurde het Vlaams Parlement een resolutie goed betreffende de mensenrechten in Mexico en de toepassing van de democratische clausule in de bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en Mexico. Het voorstel van resolutie werd besproken tijdens de behandeling van de ratificatie door Vlaanderen van de overeenkomst tussen de Europese Unie en Mexico inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking.

Glorieux

Ik zal enkele punten uit deze resolutie in herinnering brengen. Er werd de Vlaamse regering in de eerste plaats gevraagd om er bij de Mexicaanse overheid op aan te dringen dat de economische samenwerking met de EU de hele bevolking ten goede zou komen, dus ook aan de armste en meest achtergebleven bevolkingsgroepen. Dit is belangrijk omdat het akkoord tussen de EU en Mexico zowat 95 percent van de onderlinge handel in industriële producten liberaliseert. Het Nafta-precedent toont aan dat deze bekommernis niet uit de lucht is gegrepen.

In tweede instantie werd in de resolutie aan de Vlaamse regering gevraagd er bij de Mexicaanse overheid op aan te dringen dat er een gedegen en onafhankelijk onderzoek zou komen naar de geweldplegingen en de schendingen van mensenrechten in het land en dat de schuldigen door een onpartijdige rechtbank zouden worden berecht. De alarmbel die Amnesty International luidt, toont aan dat in deze kwestie nog maar weinig vooruitgang is geboekt.

In een derde punt werd de Vlaamse regering gevraagd om de Europese Commissie te vragen mechanismen uit te werken voor de bewaking van de naleving van de democratische clause in de bilaterale overeenkomst tussen de EU en Mexico. Toenmalig minister-president Dewael heeft deze bekommernis overgemaakt aan de Europese autoriteiten. Europees Commissaris Patten heeft in een brief van 29 september 2000 geantwoord dat het belangrijk is dat die democratische clause in de overeenkomst wordt gerespecteerd. Het voorstel uit onze resolutie om ter bewaking hiervan jaarverslagen op te stellen over de situatie op het gebied van mensenrechten, werd evenwel door de Europese Commissaris afgewezen.

Nu worden er in het Vlaams Parlement wel vaker economische samenwerkingsakkoorden van de EU met andere landen ter ratificatie voorgelegd. Vaak bevatten die in meer of mindere mate een democratische clause, zoals bijvoorbeeld in het samenwerkingsakkoord met Israël het geval is. Zolang er echter geen officiële mechanismen worden uitgewerkt om de naleving van deze clause op de voet te volgen en desgevallend op te treden, blijft zo'n clause niet meer dan een gewetenssusser.

Ten slotte werd in de resolutie gevraagd de leden van de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden te informeren over de respons van de Mexicaanse overheid op de in de resolutie

vermelde bekommernissen. Inzake het antwoord van de Europese Commissaris kregen we een kopie van de brief die hij aan de minister-president stuurde. Over de reactie van de Mexicaanse autoriteiten kregen we evenwel nog geen informatie.

Mevrouw de minister, gezien de alarmerende berichten over de voortdurende mensenrechtenschendingen in Mexico, waarover Amnesty International recent rapporteerde, had ik u graag volgende vragen gesteld, zonder de illusie te hebben dat wij vanuit Vlaanderen alles wel zullen oplossen door hard op de tafel te kloppen. In welke mate werden de bekommernissen uit de resolutie daadwerkelijk overgemaakt aan de Mexicaanse autoriteiten? Wat was de reactie? Over welke mechanismen beschikt Vlaanderen om de democratische clause uit de geratificeerde algemene overeenkomst tussen de EU en Mexico te laten naleven? Welke initiatieven werden hieromtrent al genomen? Dit zijn twee prangende vragen over een probleem dat misschien ver van ons bed ligt, maar desalniettemin belangrijk genoeg is om hier, naast alle andere belangrijke thema's, even aan te raken.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : De heer Glorieux is altijd al gevoelig geweest voor het niet-respecteren van de mensenrechten. Wij sluiten ons aan bij zijn vraag om uitleg.

De heer Luc Van den Brande, voorzitter : Ik wil dit ook namens mijn fractie doen. De waarden in de internationale samenleving kunnen niet genoeg benadrukt worden. Ik sluit me aan bij de grote zorgen die worden geuit. Vaak wordt enkel de verlichte kant van de maan getoond als het gaat over evoluties in Mexico en andere landen, terwijl de achterzijde versluierd blijft.

De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, ter aanvulling van de waardering van de heer Platteau voor de heer Glorieux, sluit ik me ook aan bij deze vraag. De mensenrechten moeten worden verdedigd, waar ook ter wereld. We proberen dat allemaal op onze eigen manier te doen.

Een aantal maanden geleden bracht de heer Glorieux de bestrijding van de armoede in Palestina naar voren, waarbij we ons ook hebben aangesloten. De armoede in de wereld, waar ook, moeten we bestrijden met alle middelen waarover Vlaanderen beschikt, en dat gebeurt dan via EU-kanalen.

Moreau

len. Hier kunnen we niet meer doen dan pleiten voor de bestrijding van de armoede.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Glorieux, u doet er goed aan om iedere keer weer de aandacht op te eisen voor de diepmenselijke problemen, waar ze zich ook voordoen. In het ene geval kunnen we echter iets meer en in het andere geval iets minder doen.

Het Vlaams Parlement kan geen gemengde verdragen ratificeren, maar er enkel mee instemmen. Het is de koning die de gemengde verdragen ratificeert, waarbij de parlementaire instemming een bindende voorwaarde is vooraleer tot ratificering kan worden overgegaan. We kunnen er enkel mee instemmen maar er geen eigen modaliteiten aan vastknopen.

U hebt zelf terecht aangehaald dat de vorige Vlaamse minister-president de bevoegde Europees Commissaris op de hoogte heeft gesteld van de resolutie van het Vlaams Parlement. U bent blijkbaar rechtstreeks in kennis gesteld van het antwoord op de brief van de minister-president.

Volgens ons aanvoelen heeft men er op Europees vlak verder niet veel mee gedaan. De administratie Buitenlands Beleid heeft dit nagegaan. De Mexicaanse autoriteiten hebben er op geen enkel moment op gereageerd. Vlaanderen beschikt formeel over geen concrete instrumenten om de controle op de democratische clausule op te volgen. De overeenkomst waar we het over hebben, bevat niet dezelfde vorm van democratische clausule zoals bijvoorbeeld bij andere partnerschapsovereenkomsten, zoals de EU-ACS-partnerschapsovereenkomst, beter gekend als het akkoord van Cotonou. Die bevat mechanismen om op institutioneel of structureel vlak de mensenrechten te bespreken.

Daarom zijn we helemaal afhankelijk van de EU. Onze bezorgdheid is aan de Mexicaanse autoriteiten overgemaakt, maar we hebben geen enkele reactie van hen ontvangen.

De heer Eloi Glorieux : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is belangrijk dat de boodschap wel degelijk is overgebracht.

Ik besef maar al te goed dat dit een speldenprik is – als het dat al is. Misschien kunnen heel veel speldenprikken toch ergens iets wakker maken. We

moeten als Vlamingen de fierheid hebben om onze taal te gebruiken, maar we moeten zeker ook de fierheid hebben om onze humanistische waarden uit te dragen. Als dergelijke zaken zich ergens in de wereld voordoen, moeten we toch op zijn minst ons protest, al is het heel beleefd en formeel, op de ambassades laten kennen. Ik ben dankbaar dat dit is gebeurd in opvolging van de resolutie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer André-Emiel Bogaert aan mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over haar voorstel voor publiek-private samenwerking inzake exportbeleid en -advies

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Bogaert aan mevrouw Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government, over haar voorstel voor publiek-private samenwerking inzake exportbeleid en -advies.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, E-government en PPS zijn van die toverformules van het huidige beleid. Op 9 juli 2003 werd er een decretaal kader voor gecreëerd. Van in 1999 tot nu hebben we te pas en te onpas gepraat over PPS, hoewel er eigenlijk geen PPS was.

Het gaat eigenlijk niet om een ruit, maar om een driehoek in de dagelijkse politiek die wordt gevormd door de regering of de uitvoerende macht, de media en de actoren op het veld. Het parlement, dat de vierde hoek van de ruit zou moeten vormen, hinkt altijd achter. We kunnen niet anders dan inspielen op wat we via incentives, hoofdzakelijk afkomstig van de media, opvangen.

Ik vond het eigenaardig dat de bevoegde minister zonder enige discussie met het parlement een toch niet onbelangrijke beslissing aankondigde omtrent het uitbouwen van exportbeleid en -advies via PPS, vooral in het licht van de gedachtewisseling die we recent hebben gehad in de commissie voor Economie met de professoren Sleuwaegen en De Backer over het performantieverslag. Daarnet is er een discussie geweest in een andere commissie over het verslag van de Europese Centrale

Bogaert

Bank, waaruit blijkt dat voor wat betreft de performantie onze federale administratie op de 21e plaats op 23 staat. Dit kan verbeterd worden via PPS.

Ik heb het voorstel van de minister moeten verneemen via Unizo, dat er nogal fel op is ingegaan en in de media liet weten dat het voorstander was van de voorstellen van de minister. Het bood zich aan als partner om het loket uit te baten, wat overigens zijn goed recht is. Toch is het eigenaardig dat het Vlaams Parlement pas nadien daarover debatteert in de commissie. Er is enerzijds het FIT – toch niet onbelangrijk –, de vroegere Dienst Investeren in Vlaanderen en Export Vlaanderen en anderzijds is er de privé-sector. We willen dit naadloos op elkaar doen aansluiten, en daarbij is PPS een onderdeel.

Unizo zegt dat men onder meer voor exportadvies rechtstreeks terecht kan bij dat loket dat door de privé-sector en de Vlaamse overheid gezamenlijk zal worden gerund. Eigenlijk is dat een beleidsaankondiging van iets dat nog moet gebeuren en moet worden gefinancierd. Unizo zal dit niet zelf financieren, maar gaat ervan uit dat de Vlaamse regering dat minstens deels zal doen.

Unizo dringt er bij de minister ook op aan om op termijn een overleg op te starten met representatieve Vlaamse werkgevers- en ondernemersorganisaties over de concrete modaliteiten van een dergelijk PPS-samenwerkingsmodel. Dat is geen probleem, maar dan moet het Vlaams Parlement er ook bij.

Het ontwerp van decreet van 9 juli 2003 moet nog heel wat uitvoeringsbesluiten krijgen. Twee onderdelen zijn daarin belangrijk, onder meer het feit dat dit decreet op het veld zeer moeilijk operationeel te maken is. PPS in het havenbeleid bestaat al, waarover ik een afzonderlijke vraag aan minister Bossuyt heb gesteld. De problematiek van de PPS in het kader van de participatiemaatschappij Vlaanderen is één van de vier opdrachten van het decreet van 6 juli 2001 aan de PMV, maar dat komt er momenteel niet uit. Hierover is een vraag gesteld aan minister Van Mechelen. We moeten dit globaal bekijken.

Anderzijds zitten we met het Vlaams Kenniscentrum PPS dat al vanaf eind 2000 operationeel is en een soort monopolie heeft gekregen voor de beleidsvoorbereidende en –evaluerende taken met betrekking tot de Vlaamse PPS-projecten. Decreet moet via dat kanaal worden gewerkt om in

overeenstemming te zijn met de wetgeving. Het is dan ook van belang dat het Vlaams Parlement vooraf tekst en uitleg krijgt over het door de minister uitgestippelde PPS-beleid in het algemeen, maar vooral over het beleid inzake export.

Mevrouw de minister, de vragen die ik u heb overgemaakt zal ik niet meer in extenso voorlezen, gezien het gevorderde uur. Ik wil enkel nog aanstippen dat er in de discussie met de auteurs van het performantierapport de kritiek werd geuit dat de mensen op het veld niet genoeg voorgelicht zijn. Het is een nadeel dat mensen die onze export administratief moeten uitdragen, niet goed zijn opgeleid.

De voorzitter : Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, we hebben deze middag al veel gesproken over het hele verhaal van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. We moeten het ontwerp van decreet in het parlement brengen. Het zit momenteel in de verplichte adviesronde. Als het hier voorligt, kunnen we met alle fracties nagaan wat we verwachten en wat de ambitie is van het agentschap.

Ik heb het debat willen aanzwengelen door mijn uitspraak dat het mijn persoonlijke mening was dat we naar een publiek-private samenwerking moeten gaan. Doen we dit niet en brengen we het louter onder bij de administratie, dan bestaat het gevaar dat we een deel van de marktprikkels verliezen en onvoldoende snel kunnen ageren. Ik zie een grote toegevoegde waarde in het aanbod naar het economisch middenveld. Ik vraag het middenveld dus mee te doen en zijn expertise ter beschikking te stellen.

We zullen in die structuur ongetwijfeld een eerste loket hebben waar mensen voor de eerste keer kennis kunnen maken met internationaal ondernemen en exporteren. Daarnaast is er de zwaardere technische kennis en het buitenlands netwerk. Deze twee aspecten wil ik opdelen. Ik heb de voorzet gegeven dat we er in de laagdrempelige loketfunctie voor moeten zorgen dat er zoveel mogelijk deuren opengaan en bedrijfsleiders dit op een kwaliteitsvolle manier aangeboden krijgen.

U hebt blijkbaar vooral de reactie van Unizo opgepikt. Unizo mag daar uiteraard op reageren. Zo weten we wat er leeft als we werken aan beleidsdocumenten. Mijn voorstel was het maken van een opdeling tussen een eerste loketfunctie en de opvolging met het buitenlands netwerk. Deze namid-

Ceysens

dag werd nogmaals benadrukt dat het belangrijk is dat we ook met de privé-diensten samenwerken omdat we het alleen als overheid niet kunnen. We halen het niet om de buitenlandse markten te spelen, ook niet om de export gestalte te geven. We moeten hierbij een heel verknochte relatie hebben met de ondernemingen. Zij voelen de prikkels uit de markt veel beter en veel sneller aan dan wij. Deze persoonlijke stelling heb ik tijdens het reces ingenomen, waarop dan reacties zijn gekomen. Ik wil het debat graag voeren als het ontwerp wordt ingediend. Zo kunnen we gezamenlijk zoeken naar de beste manier om daar een succesverhaal van te maken, want onze economie heeft daar echt nood aan.

De heer André-Emiel Bogaert : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zien uit naar het ontwerp van decreet. Ik ga ervan uit dat het Vlaams Kenniscentrum daarbij wordt betrokken, want ik dacht dat het een decretale verplichting was.

Ik ben wel voorstander van PPS, want uit de studie die we verleden week in de commissie voor Economie hebben besproken, is gebleken dat indien een overheid zich niet in een sector of bedrijf nestelt – in de goede zin van het woord –, ze problemen krijgt. Ook blijkt dat overheden zich in grotere conglomeraten moeten bewegen, en niet aan de rand, om te zien hoe ze werken, om tijdig te kunnen inspelen op beslissingen die eigenlijk multinationalaal zijn. Daarom denk ik dat het de hoogste tijd is, met of zonder PPS, om samen met de incentives van de privé-sector wakker te worden als zich problemen aandienen en om ons exportbeleid gestalte te geven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 17.06 uur.*
